

РЕШЕНИЕ

№ 4039

гр. София, 21.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **13273** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на Р. Б. Г. от [населено място], срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници по искане вх. № РЛН19-УФ01-19348/04.11.2019г., обективиран в писмо изх. РЛН19-УФ01-19348-(1) от 13.11.2019г. на кмета на Район „Л.“, Столична община. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материално правните норми. Обосноват се доводи за наличието на правен интерес от издаване на удостоверение за наследници, предвид данните, че Б. Б. Г. (дъщеря) е дадена за осиновяване. Позовава се на чл. 54 от Семейния кодекс (отм. – ДВ, бр. 41 от 28 май 1985г., в сила от 1 юли 1985г.), съгласно който при пълно осиновяване правата и задълженията между осиновения и роднините му по произход се прекратяват. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на разноски. Моли съда да задължи ответникът да издаде исканото удостоверение за наследници.

Ответникът (Кметът на район „Л.“, Столична община), в съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка, оспорва жалбата и излага твърдения, че отказът е постановен, поради липса на постъпило съдебно решение за осиновяването на детето в районната администрация. Сочи, че за да бъде отразено осиновяването, влезлия в сила съдебен акт се вписва в графа „Бележки“, в акта за раждане на детето и същия се консервира. Осиновеното лице приема бащиното и фамилното име на осиновителя и се записва в Национална база „Население“ с ново

ЕГН. В предоставения препис от акта за раждане на Б. Г., осиновяване не е отбелязано и към настоящият момент в служебните регистри и в записите на Национална база „Население“, Б. Б. Г. се води дете на Б. Г. и Хубавина Л., поради което отказът е законосъобразен. Моли съдът да постанови решение, с което да остави жалбата без уважение.

Заинтересованата страна Б. Б. Г. - призована при условията на чл. 18а, ал. 9 от АПК, не взема становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано с искане вх. № РЛН19-УФ01-19348/04.11.2019г. на Р. Б. Г. за издаване на удостоверение за наследници на Б. Б. Г.. В искането е посочен като единствен наследник: Р. Б. Г.-сестра. Към искането е приложено пълномощно.

Във връзка с така депозираното искане на 07.11.2019 г. Кметът на район „Л.“, Столична община е изпратил писма с изх. №РЛН19-УФ01-1229 до председателя на Софийския районен съд и изх. № РЛН19-УФ01-1228 до председателя на Софийския градски съд, с молба да бъде предоставено копие на решение за осиновяване на детето Б. Б. Г., с ЕГН [ЕГН].

В отговор е получено писмо с изх. № 113881/15.11.2019 г. на Софийския районен съд, в което е посочено, че в описните книги, съхранявани от АС „Архив“ на СРС, делата за осиновяване се регистрират по имената на осиновителите и именно последните, следва да бъдат предоставени, за да се извърши справка.

Административното производство е приключило с издаване на оспореният в настоящото съдебно производство отказ. В мотивите на отказа административният орган е посочил, че след извършена справка в личен регистрационен картон и в НБД „Население“, е установено, че Б. Б. Г. е починал със семейно положение разведен и има една дъщеря- Б. Б. Г., която е негов единствен наследник. С оглед на това е обоснован извод, че Р. Б. Г. не попада в кръга на наследниците и искането ѝ не може да бъде удовлетворено.

По делото е приложена кореспонденция между СО-Район „Л.“ и Софийския районен съд, Районен съд- Костинброд и Софийския градски съд и (л.22-29 по делото), съдържаща искания да бъде предоставено копие на решение за осиновяване на детето Б. Б. Г., с ЕГН [ЕГН]. С получените писма изх.№9003219/06.12.2018г. на Софийския районен съд, изх.№ 244/04.12.2018г. на Районен съд-Костинброд и изх.№723/1985г. от 25.06.2018г. на Районен съд- Кюстендил не е предоставено съдебно решение за осиновяване на детето Б. Б. Г., ЕГН [ЕГН].

По делото са приложени и приети като доказателство: Решение от 09.10.1986 г. по гр. д. №620/1986г. по описа на Софийския районен съд; Удостоверение №1032/05.06.1986г., издадено от II Градска клинична акушеро-гинекологична болница-[населено място]; Заповед № 05107/17.09.1987 г. на Столичен люлински народен съвет; Акт за смърт №489/06.05.2018г. на Б. Б. Г.; Акт за раждане на Б. Б. Г.; Личен регистрационен картон на Б. Б. Г.; Личен регистрационен картон на Б. Б. Г..

Въз основа на така установените факти, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване индивидуален

административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Съгласно нормата на § 8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В нормата на чл. 107 от ЗГР е уредена възможност за оспорване на отказа за предоставяне на данни от ЕСГРАОН по реда, предвиден в АПК. Жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, който отказ е обективизиран в оспорения акт. Жалбата е подадена и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е постановен от компетентен орган – кметът на Район „Л.“- Столична община, в съответствие с предоставените му правомощия. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗГР кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината. Актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или кметството, на чиято територия са станали събитията. Кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Изрично също така в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г. е предвидено, че удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация, като удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. С оглед изложеното, както и при съобразяване на обстоятелството, че последния адрес на лицето за което се иска издаване на удостоверение за наследници, е [населено място],[жк], съдът намира, че оспореното писмо е издадено от компетентен орган – кметът на Район „Л.“- Столична община, на когото са възложени такива функции съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6/2012 г.

Процесният отказ е издаден и в предписаната от чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и съдържа реквизитите, предвидени в ал. 2 на същата норма, както и е постановен при спазване на административно производствените правила.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният отказ е издаден и в съответствие с приложимите материалноправни норми. Удостоверението за наследници е документ, удостоверяващ наследниците по закон на починало лице. Същото се издава от длъжностното лице по гражданско състояние в общината след справка в регистрите за населението, а административното производство по неговото издаване е уредено в ЗГР. Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Данните за законните наследници на едно физическо лице се съхраняват в ЕСГРАОН. Всяко физическо или юридическо лице може да поиска извършването на административна услуга, съответно - издаването на документ, който е от значение за удостоверяване, признаване, предявяване, упражняване или погасяване на негови права и задължения.

Редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН е уреден в нормата на чл. 106, ал. 1 от ЗГР. Условието, при наличието на които данните подлежат на предоставяне са

различни и разликите са обусловени от вида на правния субект, поискал достъп до личните данни. В нормата на чл. 106, ал. 1 от ЗГР са уредени три отделни категории субекти, на които се предоставят данни от ЕСГРАОН – физически лица /т. 1/, държавни органи и институции /т. 2/ и юридически лица /т. 3/. В съответствие с нормата на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на: 1. българските и чуждестранните граждани и на лицата без гражданство, за които се отнасят; 2. на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси.

В случая, оспорващата Р. Г., в молбата си за издаване на удостоверение за наследници, визира първата хипотеза на чл. 106, т. 1 от ЗГР, като твърди, че е единствен наследник на брат си Б. Б. Г..

Удостоверението за наследници извежда и обективира обобщена информация от един от изрично посочени в чл. 4 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. източници – Национална и Локална база данни „Население” и регистрите на актовете за гражданско състояние, а съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. – регистъра на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние. Според процедурата по издаване на удостоверение за наследници, регламентирана в ЗГР, удостоверението за наследници се издава от кмета на общината/на кметството или упълномощено от него лице, където е бил постоянния адрес на наследодателя, след справка в регистъра на населението и съдържа данни, отразени в него. Въз основа на подаденото искане за издаване на удостоверение за наследници длъжностното лице по гражданско състояние е длъжно да извърши проверка по регистъра на населението и прецени дали са основания за издаване на удостоверение за наследници. При липса на данни в съответните регистри, администрацията, действаща в хипотезата на обвързана компетентност, на основание чл. 8, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. е длъжна да постанови отказ.

В настоящия случай административният орган е мотивирал отказа си, посочвайки че Р. Г. не попада в кръга на наследниците на починалото лице. От съдържанието на оспорения отказ става ясно, че длъжностното лице е изпълнило задължението си да направи необходимите справки в личния регистрационен картон и НБД „Население“ и регистрите на актовете за гражданско състояние по отношение починалото лице и въз основа на тях е установено, че Б. Г. е починал със семейно положение разведен и има една дъщеря Б. Б. Г., която е негов единствен наследник. Предвид изложеното, правилно е прието, че спрямо на Р. Б. Г. не е налице правен интерес да иска издаване на удостоверение за наследници на брат си Б. Б. Г..

Неоснователни са доводите, че предвид данните, че Б. Б. Г. (дъщеря) е дадена за осиновяване, за което делото е минало и решението за осиновяване е влязло в законна сила, за жалбоподателят е налице правен интерес от издаване на удостоверение за наследници.

Производството по издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението е особено производство, което не се припокрива с всички правила на административното производство, предвидени в глава пета на Административно-процесуалния кодекс. Административният орган не само не е длъжен, но и не трябва да събира други доказателства, за да издаде исканото удостоверение /в този смисъл Решение № 2849 ОТ 26.02.2019 Г. по адм. д. № 12110/2017 Г., III отд. на ВАС/. Както ясно е записано в разпоредбата на чл. 24 ЗГР, удостоверенията се издават въз основа на регистъра на населението, което изключва

възможността за събирането на други, предоставени от заявителя или събрани в хода на производството доказателства. Както бе посочено, удостоверенията се издават въз основа на данните, съдържащи се в Националната база данни "Население и Локалната база данни "Население". За издаването на удостоверения могат да се ползват и данни от регистрите на актовете за гражданско състояние. Що се отнася до издаването на удостоверения за наследници, нормата на чл. 11, ал. 2 от наредбата изрично определя обхвата на задълженията на длъжностното лице, което трябва да направи пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние.

В разглеждания случай задължението на административния орган е било извършването на проверка по чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. и видно от съдържанието на оспорения отказ, такава е осъществена. По делото са приложени писмени доказателства, от които е видно, че за изясняване на обстоятелства по подаденото искане административният орган е започнал и процедура по служебно дирене на съдебното решение за осиновяване детето Б. Б. Г., с ЕГН [ЕГН], с писма с изх. №РЛН19-УФ01-1229 до председателя на Софийския районен съд и изх. № РЛН19-УФ01-1228 до председателя на Софийския градски съд. Предвид липсата на информация относно осиновителите на детето, с писмо с изх. № 113881/15.11.2019г., е получен отговор от Софийския районен съд, че справка не може да бъде извършена. Нещо повече, административният орган вече е извършвал служебна проверка в личните регистрационни карти на Б. Г. и Хубавина Г., както и в НБД „Население“, след получаване на удостоверение от II Градска клинична акушеро-гинекологична болница С., при която е установено, че съдебно решение не е постъпвало в районната администрация и същото не е отразено. Въз основа на проверката органът е приел, че Р. Б. Г. не може да получи исканото удостоверение, тъй като не попада в кръга на наследниците по закон на Б. Б. Г.. Въпросът дали правилно административният орган е приел, че оспорващата не попада в кръга на лицата - наследници по закон на посоченото лице не подлежи на проверка в съдебното административно производство. Поради това, според настоящия състав, правилно административният орган не е пристъпил към обсъждане наследствените правоотношения, съгласно представеното по делото удостоверение от II Градска клинична акушеро-гинекологична болница С.. Установяване на съществуването на наследствено правоотношение следва да се извърши по реда на общото исково производство, чрез предявяване на установителен иск по реда на ГПК пред общите граждански съдилища. В рамките на съдебно-административното производство съдът не е оправомощен да се произнася по такава искова претенция /искът по чл. 128, ал. 2 от АПК касае установяване наличието на административно правоотношение, а отношенията между наследодател и наследници са гражданскоправни/.

Предвид изложеното, спрямо Р. Б. Г. не е налице правен интерес да иска издаване на удостоверение за наследници на брат си Б. Б. Г., тъй като последният има низходящ наследник, връзката с който няма данни да е прекратена. В подкрепа на изложеното е и приложението като доказателство по делото Акт за раждане на Б. Б. Г., в което като неин баща е вписан Б. Б. Г.. Доколкото удостоверението за наследници, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗГР се издава въз основа на данните, съдържащи се в регистрите за населението, то същото не следва да бъде издавано на Р. Б. Г. по отношение на нейния брат.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорения отказ на кмета

на район „Л.“, Столична община е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

При този изход на спора, разноски не следва да се възлагат, тъй като от ответника, който има право на разноски, съобразно чл.143, ал.3 и ал.4 АПК, не са поискани /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Б. Г. от [населено място], срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници по искане вх. № РЛН19-УФ01-19348/04.11.2019г., обективиран в писмо изх. РЛН19-УФ01-19348-(1) от 13.11.2019г. на кмета на Район „Л.“, Столична община.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: